

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

Υπό του κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΧΕΛΜΗ

Τò 1961 ήτο, γενικώς, έτος περαιτέρω άνόδου τής διεθνούς παραγωγικής δραστηριότητας, τής άπασχολήσεως και τών εισοδημάτων. Η οικονομική πρόοδος συνεχίσθη εις όλας σχεδόν τās χώρας του Δυτικού Κόσμου και εις τās πλείστας τών συνεργαζομένων μετ' αυτών περιοχών. Έξ άλλου, τò 1961 ήτο έτος βελτιώσεως τής διεθνούς ρευστότητος και άνόδου τής οικονομικής δραστηριότητος υπό καθεστώς μειουμένων έπιτοκίων.

Κατά τò υπό έπισκόπησιν έτος αί χώραι του Δυτικού Κόσμου ένειναι περαιτέρω τās προσπάθειας των πρòς πραγματοποίησιν στενωτέρας οικονομικής συνεργασίας. Η έπιτυχής έφαρμογή τής Συμφωνίας τής Ρώμης συνέβαλεν άποφασιστικώς εις τούτο. Η έπιλυσις τών άναφυντών προβλημάτων, ίδια όσον άφορᾶ εις τήν κοινήν γεωργικήν πολιτικήν, κατέστησε τήν θέσιν τής Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος ιδιαίτερώς Ισχυράν και ήσκησεν έντονον έλξιν έπί περισσοτέρων εύρωπαϊκών χωρών.

1. Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

Τών τάσεων πρòς εύρύτεραν ένοποίησησιν τής Δυτικής Εύρώπης έπέτυχε νά έπωφεληθῆ πλήρως ή ελληνική οικονομία, έπιδιώξασα έγκαίρως τήν σύνδεσιν της με τήν Κοινήν Άγοράν. Αί έπί μακρόν διεξαχθείσαι διαπραγματεύσεις μεταξύ τών εκπροσώπων τής Έλλάδος και τής Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος κατέληξαν, ώς γνωστόν, εις τήν ύπογραφήν τής Συμφωνίας Συνδέσεως τήν 9ην 'Ιουλίου 1961.

Η Έλλάς είναι ή πρώτη χώρα μετά τής όποίας ή Κοινότης συνήψε συμφωνίαν δημιουργούσαν σύνδεσιν βάσει του άρθρου 238 τής Συνθήκης τής Ρώμης. Νομίζομεν, ότι δέν έξήρθη έπαρκώς ή σημασία τής πρωτοποριακής, έν προκειμένω, ένεργείας τής Χώρας μας, ή όποία απέδειξε, ότι διά τής ύπευθύνου Κυβερνήσεώς της παρακολουθεί έκ του σύνεγγυς τās έξελίξεις και άξιοποιεί κατά τόν καλύτερον τρόπον τās παρουσιαζομένας εύκαιρίας. Η σύνδεσις θά άποτελέση άναμφισβητήτως Ιστορικόν σταθμόν διά τήν ελληνικήν οικονομίαν, βασίμως δέ προσδοκᾶται ότι θά συμβάλῃ άποφασιστικώς εις τήν ουσιαστικήν έπιτάχυσιν του ρυθμού άναπτύξεώς της.

Πιστεύομεν, ότι ή Κυβέρνησις όρθώς έπεδίωξε σύνδεσιν άντι έντάξεως, έξαιρετικήν έπιτυχίαν έπίσης τής διαπραγματευσείσης τήν σύνδεσιν άντιπροσωπείας μας άπετέλεσεν ή έξασφάλισις χρονικού διαφορισμού μεταξύ άναλαμβαομένων ύποχρεώσεων και παραχωρουμένων πλεονεκτημάτων. Τά τιθέμενα εις τήν συμφωνίαν συνδέσεως περιθώρια θά έπιτρέψουν άσφαλώς νά έπενεχθούν αί άναγκαίαι όργανικαι μεταβολαι εις τήν διάρθρωσιν τής παραγωγής, αλλά και νά διαμορφωθῆ ή νέα νοοτροπία τών φορέων ταύτης, χωρίς γενικώτερον κλονισμόν τής σχετικώς καθυστερημένης οικονομίας μας.

Τò Μακροετές Κυβερνητικόν Πρόγραμμα, άν και καθηρτίσθη πρò τής ύπογραφής τής

* Άπό τήν έκθεσιν του Διοικητού τής Έθνικής Τραπεζής τής Έλλάδος πρòς τήν έτήσιαν τακτικήν γενικήν συνέλευσιν τών μετόχων αυτής, τής 14ης 'Απριλίου 1962.

Συμφωνίας Συνδέσεως, έλαβε σοβαρώς ύπ' όψιν τήν ανάγκην θεραπείας τών ιδιαίτέρων αδυναμιών τής ελληνικής οικονομίας έναντι τής Κοινής 'Αγοράς. Βασικοί σκοποί του Προγράμματος είναι ή επιτάχυνσις τής βελτιώσεως τής παραγωγικότητας και ή ύποβοήθησις τής έκδηλώσεως έντονωτέρας ιδιωτικής παραγωγικής πρωτοβουλίας. 'Η μείωσις του κόστους παραγωγής εις τά δυτικοευρωπαϊκά επίπεδα και ή ανάδειξις νέων και δυναμικών επιχειρηματικών φορέων, ιδίως εις τήν μεταποίησην, είναι αί κυριώτεραι ίσως προϋποθέσεις, τών όποίων ή πλήρωσις θα καταστήση δυνατήν τήν ασφαλή άνοδον τής ελληνικής οικονομίας και θα έπιτρέψη εις ταύτην νά έπωφεληθῆ τών πλεονεκτημάτων μιās πλήρους τελω-νειακής ένώσεως με τήν Εύρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα.

'Υπό τó πνεύμα τουτο ήρχισαν πλέον να λαμβάνονται τά πρώτα συγκεκριμένα μέτρα δημιουργίας εννοικών συνθηκών διά τήν ανάπτυξιν τής παραγωγής εν γένει και, ειδικώτερον, έξαγωγίμων βιομηχανικών προϊόντων. Τά μέτρα ταύτα, βαθμιαίως συμπληρούμενα, βάσει τής κτωμένης πείρας και αναλόγως τών παρουσιαζομένων έκαστοτε αναγκών, άναμένεται ότι θα άποτελέσουν εν ώλοκληρωμένον σύνολον κινήτρων και διευκολύνσεων προς τήν ιδιωτικήν επιχειρηματικήν πρωτοβουλίαν, ώστε νά έπιτευχθῆ ή δραστηριοποίησις ταύτης προς τās διαγραφόμενας ύπό του Προγράμματος 'Αναπτύξεως κατευθύνσεις. Έναπόκειται, συνεπώς, εις τούς φορείς τής παραγωγικής δραστηριότητας νά έπωφεληθουν τής παρεχομένης εύκαιρίας και νά θεμελιώσουν ανταγωνιστικάς επιχειρήσεις άπευθυνόμενας όχι πλέον εις τά όκτώ έκατομύρια τών 'Ελλήνων μόνον, άλλα και εις τά 170 έκατομύρια τών κατοίκων τών χωρών τής Κοινής 'Αγοράς.

2. ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Σπανίως τά οικονομικά πράγματα τής 'Ελλάδος διεμορφώθησαν κατά τρόπον τόσον ίκανοποιητικόν όσον κατά τó παρελθόν έτος. Δέν είναι, ίσως, ύπερβολή νά λεχθῆ, ότι τó 1961 ήτο τó καλύτερον έτος, τó όποιον έγνώρισε μεταπολεμικώς ή ελληνική οικονομία. 'Ο χαρακτηρισμός ούτος στηρίζεται επί τών διαπιστώσεων, ότι τó έθνικόν εισόδημα έπραγμα-τοποίησε σημαντικώτατον άλμα και ότι ή αύξησις τών παγίων έπενδύσεων ήτο ή μεγαλυ-τέρα έπιτευχθεΐσα εντός ένός έτους, ένώ διτηρήθη άπαρασάλευτος ή άξία του έθνικου μας νομισματος. Ούτως, έξηκολούθησεν ή βελτίωσις του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού και ή διεύρυνσις του παραγωγικού δυναμικού τής Χώρας ύπό συνθήκας νομισματικής και συναλλαγματικής σταθερότητας.

Συνολικώς, τó άκαθάριστον έθνικόν εισόδημα εις σταθεράς τιμάς ηξήθη κατά 11 % μεταξύ 1960 και 1961. 'Η μέση αύξησις τής διητίας 1960 - 1961 ανήλθεν εις 7,5 % ύπερ-βάσα ούτω τόν προβλεφθέντα εις τó Μακροετές Πρόγραμμα 'Αναπτύξεως ρυθμόν. Τόσον έντονος και σταθερά άνοδος τής παραγωγικής δραστηριότητας σπανίως συναντάται εις άλλας χώρας και άποδεικνύει τόν δυναμισμόν τής ελληνικής οικονομίας. 'Η διαπίστωσις αύτη έπιτρέπει πάσαν αισιοδοξίαν διά τήν μελλοντικήν πρόοδον, δεδομένου ότι προσφάτως μόνον ήρχισεν ή έφαρμογή ώλοκληρωμένης πολιτικής άναπτύξεως τής ελληνικής οικονομίας. Τά μέτρα αναδιρθώσεως και έξυγιάνσεως τών παραγωγικών δραστηριοτήτων με σκοπόν τήν προσαρμογήν εις τās έπικρατούσας εις τήν Δυτικήν Εύρώπην συνθήκας είναι εύλογον νά αναμένεται ότι, εύθυσ ως θα άρχίσουν νά άποδίδουν, θα συμβάλουν εις τήν επιτάχυνσιν τής προόδου τής οικονομίας.

Αί έπενδύσεις παγίου κεφαλαίου

'Η δυσαναλογία μεταξύ παραγωγικών έγκαταστάσεων και εργατικού δυναμικού ήτο πάντοτε ή βασική αίτία τής καθυστερήσεως τής οικονομίας μας. Τήν σημασίαν του έμπλου-τισμού τής Χώρας δι' έργων οικονομικής ύποδομής, άφ' ένός, και διά παραγωγικών έγκα-ταστάσεων άφ' έτέρου, άνεγνώρισε πλήρως ή Κυβέρνησις και έθεσεν ως πρωταρχικήν έπι-δίωξιν τήν διοχέτευσιν αύξανόμενης αναλογίας τών έθνικών πόρων εις τήν πραγματοποίησιν

επενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Οι αριθμοί διά τὸ 1961 ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ σχετική προσπάθεια στέφεται ἤδη ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Κατὰ τὸ 1961 αἱ ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου, ἐξαιρουμένων τῶν νέων πλοίων, ἀνῆλθον εἰς τὸ πρωτοφανές διά τὴν Χώραν ὕψος τῶν 20,1 δισεκατομ. δραχμῶν, ἔναντι 16,7 δισεκατομ. κατὰ τὸ 1960 καὶ 14,6 δισεκατομ. κατὰ τὸ 1959. Ἰδιαίτερος θεαματικὴ ἦτο, κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἡ αὐξουσα συμβολὴ τοῦ κρατικοῦ τομέως. Ἀπὸ 28% περίπου κατὰ τὸ 1958, ἀνῆλθεν εἰς ἄνω τοῦ 39% κατὰ τὸ 1961. Τὸ Πρόγραμμα τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων, διά τοῦ ὄγκου τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἀφιερώνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως παραγωγικῶν ἔργων, τείνει ἤδη νὰ ἀποβῆ εἰς ἕκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν δημιουργίας νέου ἔθνικοῦ πλοῦτου.

Ἰδιαίτερος εὐοίωνος εἶναι ἐπίσης ἡ σταθερὰ αὐξησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως διά τὴν ἐκτέλεσιν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Ἡ ἀναζωογόνησις κατὰ τὸ 1960 καὶ ἡ ἔντασις κατὰ τὸ 1961 τῶν ἐπιχειρηματικῶν ἐπενδύσεων θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς περισσότερους παράγοντας. Βασικὸς τοιοῦτος παράγων, βεβαίως, εἶναι ἡ συνεχὴς ἀνοδος τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἀποφασιστικὸς ἐπίσης συνέβαλεν ἡ ἕκ τῶν κυβερνητικῶν μέτρων δημιουργηθεῖσα πίστις, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀναπτύξεως δὲν εἶναι πλέον λόγος κενός. Ἡ συστηματικὴ καὶ ἐπιταχυνομένη δημιουργία τῆς οἰκονομικῆς ὑποδομῆς ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ σοβαρὰ μελέτη τῶν προβλημάτων τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου ἔπεισαν ὀριστικῶς, ὅτι τίθενται αἱ βάσεις τῆς ἐπιτυχοῦς ἀσκήσεως ἐπιχειρηματικῶν πρωτοβουλιῶν.

Ἡ σταθερότης τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς

Κατὰ τὸ 1961 αἱ τιμαὶ παρουσίασαν βαθμιαίαν κάμψιν. Ἀπόδειξις τῆς διατηρουμένης ἀξίας τῆς δραχμῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπίπεδον τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως μεταξὺ 1956 καὶ 1961 ἠϋξήθη κατὰ 3,6% μόνον. Πρέπει νὰ ὁμοιογηθῆ, ὅτι σπανίως τὸ νόμισμά μας ἐγνώρισε τοιαύτην σταθερότητα ἐπὶ τόσον μακρὰν περίοδον, παρὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ σημαντικωτάτην βελτίωσιν τῶν πάσης φύσεως ἀμοιβῶν τῶν ἐργαζομένων. Ἀλλὰ καὶ εἰς διεθνῆ κλίμακα προβαλλόμεναι, αἱ μεταβολαὶ τῶν ἐλληνικῶν τιμῶν εἶναι ἕκ τῶν μικροτέρων.

Διὰ πέμπτον ἐν συνεχείᾳ ἔτος τὰ ἐξ ἐγχωρίων πηγῶν ἔσοδα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπερέβησαν τὰ ἔξοδα τούτου καὶ κατέστη, οὕτω, δυνατὴ ἡ διὰ τοῦ πλεονάσματος χρηματοδότησις τοῦ Προγράμματος τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

Οὕτως, ἡ οἰκονομία μας συλλέγει ἤδη πλουσίους τοὺς καρποὺς τῆς μεθοδικῶς ἐπιδιωχθείσης εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἐξυγιάνσεως τῶν νομισματικῶν μας πραγμάτων.

Τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν

Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα ἐξέλιξις εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς Χώρας μὲ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἦτο ἡ αὐξησις τῶν ἐξαγωγῶν.

Οἱ καθαροὶ ἀδελφοὶ πόροι ἐσημείωσαν καὶ πάλιν σημαντικωτάτην αὐξησιν, προελθούσαν κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὰ ναυτιλιακὰ ἐμβάσματα καὶ ἀπὸ τὸ τουριστικὸν συνάλλαγμα. Τὴν μεγάλην σημασίαν τῶν ἀδελφῶν πόρων εἰς τὴν ὁμαλὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν μας ἀποδεικνύει τὸ γεγονός ὅτι οὗτοι ὑπερβαίνουν ἤδη τὸ ὕψος τῶν ἐξαγωγῶν, καταλαβόντες τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν πηγῶν ἀντλήσεως συναλλάγματος.

Τὸ σύνολον τῆς αὐξήσεως τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐξ ἐξαγωγῶν καὶ ἐκ καθαρῶν ἀδελφῶν πόρων ἀνῆλθεν εἰς 62 ἑκατ. δολларίων. Αἱ πρόσθετοι δαπάναι δι' εἰσαγωγὰς, ἐξ ἄλλου, ἀνῆλθον εἰς 65 ἑκατ. δολларίων περίπου. Συνεπῶς, οὐδεμία σχεδὸν μεταβολὴ ἐσημειώθη ἔναντι τοῦ 1960 εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν τρεχούσης φύσεως συναλλαγῶν. Ἄλλωστε, θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἄνω τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς προσθέτου δαπάνης δι' εἰσαγωγὰς, ἦτοι 24 ἑκατ. δολларίων περίπου, ἀφεῶρων εἰς κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ ἀπαραίτητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας.

Εις άνώτερα και πάλιν επίπεδα διεμορφώθη ή καθαρά είσροή κεφαλαίων, με άποτέλεσμα να καταστή δυνατόν, με την συνδρομή της άμερικανικής βοήθειας, να αύξηθούν περαιτέρω τα συναλλαγματικά διαθέσιμα. Το ύψος τούτων εκ 250 έκ.ατ. δολλαρίων κατά την 30ήν Δεκεμβρίου 1961, έναντι 223 έκ.ατ. δολλαρίων του προηγούμενου έτους, συγκρινόμενον προς το μέσον μηνιαίον επίπεδον τών εισαγωγών, θά πρέπει να θεωρηθή άπολύτως ήκανοποιητικόν.

3. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Αι περιγραφείσαι ήδη εν συντομίᾳ έξελίξεις εις την έλληνικήν οικονομίαν, κατά το 1961, δέν ήτο δυνατόν να μη άσκήσουν εύεργετικήν επίδρασιν και επί του πιστωτικού τομέως. Τόσον ή προσφορά, όσον και ή ζήτησις κεφαλαίων εκινήθησαν έντόνως άνοδικώς, δύναται δέ να λεχθή, ότι το μέγιστον μέρος τών πραγματικών πιστωτικών άναγκών έκάλυφθη υπό τών τραπεζικών ίδρυμάτων της Χώρας δια της τρεχούσης άποταμιεύσεως.

Ἡ δραστηριότης τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Ἡ Ἐθνική Τράπεζα, ειδικώτερον, ανέπτυξε ζωηροτάτην δραστηριότητα, τόσον εις τόν τομέα της πιστοδοτήσεως της οικονομίας όσον και της συγκεντρώσεως καταθέσεων. Ἐκ της συνολικῆς αύξήσεως τών εις δραχμάς καταθέσεων τών έμπορικῶν τραπεζῶν εκ δραχμῶν 2.321 έκ.ατ. το 70% περίπου διωχετεύθη εις την Ἐθνικήν Τράπεζαν. Ἐξ άλλου, εκ τών επί πλέον χρηματοδοτήσεων ήτοι δραχμαί 1.781 έκ.ατ. το 84% διενεργήθη υπό της ήμετέρας Τραπεζῆς.

Εις την προσέλκυσιν τών πάσης φύσεως καταθέσεων, ίδιας όμως τών καταθέσεων Ταμειτηρίου και Προθεσμίας, ή Ἐθνική Τράπεζα διετήρησε την εκ παραδόσεως πρωτοπορίαν της μεταξύ τών μεγάλων πιστωτικῶν ίδρυμάτων της Χώρας. Ούτω, το ποσοστόν συμμετοχῆς της εις τόν σύνολον τών εις τās έμπορικὰς τραπεζὰς καταθέσεων εις δραχμάς, ίδιωτικῶν και δημοσίων, ανήλθεν άπό 60,4% κατά τόν τέλος 1960 εις 61,7% κατά την 31ην Δεκεμβρίου 1961.

Εις ὅλας τās προσπάθειάς της υπέρ της άποταμιεύσεως ή Ἐθνική Τράπεζα ητύχησε να ἔχη τήν άμέριστον συμπάρασασιν του υπό τήν ύψηλήν προστασίαν της Α.Μ. του Βασιλέως και τήν προεδρίαν του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος Γνωμοδοτικού Συμβουλίου επί τών Καταθέσεων.

Ἡ αύξησις τῆς πιστοδοτικῆς δραστηριότητος

Ἡ ένταθεῖσα κατά τόν παρελθόν έτος οικονομική δραστηριότης εις ὅλους τούς τομείς, ή άνοδος τών εισοδημάτων και ή ως εκ τούτου αύξησις της ζητήσεως άγαθῶν προεκάλεσαν τήν διέυρυσιν τών πιστωτικῶν άναγκῶν της οικονομίας. Αἱ έμπορικαί τράπεζαι και ιδιαιτέρως ή Ἐθνική Τράπεζα ανταπεκρίθησαν εις τήν ηύξημένην ζήτησιν πιστώσεων πάσης φύσεως προεχόντως ἐξ ίδίων διαθεσίμων, και τόν σύνολον τών χορηγήσεών των έσωτερικῶν ανήλθεν άπό 12.432 έκ.ατ. δραχμῶν κατά τόν τέλος του 1960 εις 14.213 έκ.ατ. τήν 30ην Δεκεμβρίου 1961. Ἐκ της αύξήσεως τών χορηγήσεων τών έμπορικῶν τραπεζῶν, τόν πλείστον, ήτοι 59%, περιήλθεν εις τήν βιομηχανίαν.

Ἡ Ἐθνική Τράπεζα συνέβαλε κατά μέγα ποσοστόν εις τήν ανάπτυξιν της ιδιωτικῆς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας εις ὅλους τούς κλάδους, ίδίως δέ της βιομηχανίας, της ὁποίας εκάλυψε τās πραγματικάς άνάγκας, άποβλέπουσα περισσότερο εις τήν έν γένει ανάπτυξιν του κλάδου και τήν βελτίωσιν της τεχνικῆς και οικονομικῆς συγκροτήσεως τών παραγωγικῶν μονάδων παρὰ εις έπικερδεῖς έπιχειρηματικούς συνδυασμούς.

Ἡ έντασις της πιστοδοτικῆς έν γένει δραστηριότητος της Τραπεζῆς καταφαίνεται και εκ του γεγονότος, ότι τόν ποσοστόν της συμμετοχῆς της εις τήν χρηματοδότησιν της οίκο-

βοηθείας εις επιχειρήσεις τῶν ἀκολουθῶν κλάδων: Ἐξελάσεως σιδήρου, Λευκοσιδηρουργίας, Ποτῶν καὶ Ἀναφυκτικῶν, Χυμῶν, Ἡλεκτρολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ, Γεωργικῶν ἐλκυστήρων, Ἀμαξωμάτων κλπ.

Ἡ συνεργασία μεταξύ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἑλληνικῶν καὶ ἀλλοδαπῶν βιομηχανιῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς τοιαύτης μετὰ τοῦ οἴκου Saint-Gobain ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων. Ἡ Τράπεζα θεωρεῖ καθήκον της, ὅπως παρεμβαίη εἰς παρομοίας περιπτώσεις καὶ ρίπτῃ τὸ βᾶρος της ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν επιχειρήσεων, δεδομένου ὅτι αὐτὰ εἶναι συνήθως μικροῦ μεγέθους καὶ εὐρίσκονται, ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν διεθνῶν συγκροτημάτων.

Ἄλλ' ἢ πλέον ἀξιόλογος προσπάθεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τραπεζικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Αὕτη ἐλπίζεται ὅτι συντόμως θὰ λάβῃ συγκεκριμένην μορφήν διὰ τῆς δημιουργίας εἰδικοῦ σχήματος μὲ σκοπὸν τὴν κινητοποίησιν ἀλλοδαπῶν κεφαλαίων διὰ τὴν μακροπρόθεσμον χρηματοδότησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἀμέσων ἐπενδύσεων.

Παραλλήλως ἐπετεύχθη συνεργασία τῆς Τραπεζῆς μὲ διεθνῆς ἡμικρατικοῦ ὀργανισμοῦ χρηματοδοτήσεως βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ὡς εἶναι ἡ International Finance Corporation καὶ ἡ Agency for International Development. Ὡς πρώτη ἐκδήλωσις θεωρεῖται ἡ παρὰ τῆς I.F.C. συμμετοχὴ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Βιομηχανίας Ὀργανικῶν Λιπασμάτων «ΑΕΒΟΛ» καὶ ἡ δανειακὴ ἐνίσχυσις ταύτης.

Διὰ τὴν ἔτι πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὴν ἀμεσον ἐπαφὴν μὲ τοὺς κρατικούς, ἡμικρατικούς καὶ τραπεζικούς ὀργανισμοὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν βιομηχανικῶν κύκλων ἀντιμετωπιζόμεν τὴν σύστασιν εἰς Νέαν Ὑόρκην παρὰ τῆ Atlantik Bank of New York καὶ ἐνδεχομένως εἰς Παρισίους εἰδικῶν γραφείων, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἐπιτυχόντος ὀλλανδικοῦ τοιούτου. Τὸν τρόπον λειτουργίας καὶ τὰς μεθόδους ἐπεργείας τοῦ τελευταίου τούτου γραφείου ἐξητάσαμεν ἤδη, καὶ ἐξησφάλισαμεν τὴν ἐνεργὸν συμπάρτασιν καὶ βοήθειάν του, ἐὰν αὕτη ἤθελεν ἀπαιτηθῆ.

Τὸ ἀναμφισβήτητον καὶ καθ' ἡμέραν πιστοποιούμενον διεθνὲς κύρος καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ ἡ θέσις της, ὡς τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Χώρας, συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκοῦ κλίματος συνεργασίας καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐγγύησιν, ὅτι αἱ προσπάθειαι της θὰ ἀποφέρουν συντόμως πλουσίους καρπούς.

4. ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προσλαμβάνουν συνεχῶς μεγαλυτέραν σημασίαν μονιμώτεροι ἐσωτερικοὶ παράγοντες, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν ἤδη ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν σταθερὰν πρόοδον τῆς οἰκονομίας μας. Οἱ παράγοντες οὗτοι εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀλματώδης αὐξήσις τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀξιόλογος βελτίωσις τῆς παραγωγικότητος. Ἀπὸ τοὺς παράγοντας τούτους, ἐπενεργοῦντας κατὰ τρόπον συνδυασμένον, ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῆ βαθμιαίως ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας ἐπὶ εὐρυτέρων, σταθερωτέρων καὶ ὑγιεινῶν βάσεων.

Παροχὴ κινήτρων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν

Ἡ σπουδαιότης συμβολῆς τοῦ Κράτους εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς οἰκονομίας διὰ παραγωγικῶν ἔργων ἤρχισε νὰ γίνεται ἰδιαίτερος αἰσθητὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958. Ἐκτοτε, ἡ σταθερὰ κατ' ἔτος αὐξήσις τῶν δαπανῶν τοῦ Προγράμματος τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων προσέλαβε πρωτοφανεῖς διὰ τὴν Χώραν διαστάσεις. Θεραπεύεται, οὕτω, βαθμιαίως μία ἀπὸ τὰς περισσότερον ἐμφανεῖς ἐλλείψεις τῆς οἰκονομίας μας, συνισταμένη εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ἔργων οἰκονομικῆς ὑποδομῆς.

Ἄλλὰ αἱ κρατικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως δὲν

περιορίστησαν εις τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καὶ τὴν ἴδρυσιν βασικῶν βιομηχανιῶν. Ἄπέβλεψαν, παραλλήλως, καὶ εις τὴν ἀμεσώτεραν ἐνθάρρυσιν καὶ κινητοποιήσιν τῆς ἰδιω-
τικῆς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας. Τὸ Κράτος παρέσχε πράγματι καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ
παρέχη ἰσχυρὰ κίνητρα πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ συμβάλῃ εις τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς οἰκο-
νομικῆς προόδου τῆς Χώρας. Ἀκόμη καὶ πρὸ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν διαπραγματεῶ-
σεων διὰ τὴν σύνδεσιν μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα εἶχον ληφθῆ ἑασμολο-
γικῆς καὶ φορολογικῆς φύσεως μέτρα εὐνοοῦντα τὰς νεοϊδρυμένους ἢ ἐκσυγχρονιζόμενας ἐπι-
χειρήσεις. Ἡδη, τὰ κίνητρα ταῦτα συμπληροῦνται δι' ἐτέρων, ὀργανωτικῶν καὶ πιστωτι-
χειρήσεων. Ἡδη, τὰ κίνητρα ταῦτα συμπληροῦνται δι' ἐτέρων, ὀργανωτικῶν καὶ πιστωτι-
κῶν κυρίως, μέτρων. Ἀξίζει, νομίζομεν, νὰ τονισθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ συγχρονισμένον
πνεῦμα τὸ διέπῃ τὰ λαμβανόμενα μέτρα. Τοῦτο ἐκφράζει τοὺς νέους προσανατολισμούς τῆς
οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν ἔθνικὴν παραγωγὴν
ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συναγωνιστικὴν ἐπὶ διεθνoῦς βάσεως. Δι' ὃ, κριτήριον διὰ τὴν ἐνίσχυ-
σιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας τίθεται ἐφεξῆς ὄχι ἀπλῶς ἡ ἱκανότης πρὸς παραγωγὴν,
ἀλλὰ ἡ ἱκανότης πρὸς παραγωγὴν ἐξαγωγίμων προϊόντων.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ἐξαρθῇ καὶ τὸ γεγονός τῆς διατηρήσεως ἀκεραίας τῆς ἀξίας τοῦ
ἐθνικοῦ μας νομίσματος. Συνδυασμὸς ἐδραιώσεως νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ἐντυπωσια-
κῆς προόδου τῶν δημοσίων δαπανῶν ἐπενδύσεων εἶναι ἐπίτευγμα σπανίως ἀπαντῶμενον καὶ
διὰ τὸ ὁποῖον δικαίως σεμνύεται ἡ Κυβέρνησις. Πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὸ ἐπίτευγμα
τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ὀρθότητα τῆς ἀκολουθηθείσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολιτικῆς.

Χάρις εις τὰς ἐπιμονάς καὶ συστηματικὰς προσπάθειάς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἑλληνικὴ
οἰκονομία εὐρίσκειται σήμερον —παραμονὴν τῆς συνδέσεώς της μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομι-
κὴν Κοινότητα— εἰς ἀπείρως καλυτέραν θέσιν, ἀπὸ τῆς θέσεως δὲ ταύτης εὐχερέστερον θὰ
δυνηθῆ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας.

Ὁφείλομεν ἐπίσης νὰ ἐξάρωμεν τὸν ρεαλισμὸν καὶ τὸ θάρρος μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἐπιχει-
ρηματικὸς κόσμος ἀντιμετώπισε τὸ γεγονός τῆς συνδέσεως μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Παρέ-
στημεν, πράγματι, μάρτυρες ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἰδίως ἔτους μῆς ὁσημέραι ἐντεινομένης
σκηνοποιίας πρὸς ἀναζήτησιν λύσεων τῶν ἀνακυπτόντων προβλημάτων καὶ πρὸς ἐπίτευξιν συν-
εργασιῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ μετὰ τὸ ἐξωτερικόν. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ
θέσις τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὁ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τοῦ
δυναμισμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης του εἰς τὴν ἱκανότητά του, ἐγγυᾶται δὲ τὴν ἐπιτυχίαν
τῶν προσπαθειῶν του νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν τεραστίαν καὶ ἀπαιτητικὴν ἀγορὰν τῆς Δυτικῆς
Εὐρώπης, ἐπ' ὧφελειᾶ τῆς ἔθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἡ ἀνάγκη κινητοποιήσεως κεφαλαίων

Ἡ πλήρης ἀξιοποίησις, ἐν τούτοις, τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ τῶν προθέσεων
τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν κεφαλαίων. Τὰ βασικὰ θέματα
τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην μας, νὰ ἀναζητηθῇ ἐπιεικῶς ἀλλὰ καὶ
συστηματικῶς, ἀναφέρονται εἰς τὴν εὐχέρειαν ἐξευρέσεως μέσης καὶ μικρῆς προθεσμίας κεφα-
λαίων, εἰς δραχμὰς ἰδίως, καὶ εἰς τὸ κόστος διαθέσεως τούτων.

Ἐπάρκειαν προσφῶρον κεφαλαίων διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἔργων οἰκονομικῆς ἀνα-
πτύξεως οὐδέποτε εἶχεν ἡ Ἑλλάς. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται
σταθερὰ βελτίωσις, παραλλήλως ὁμοῦ αὐξάνονται ἀλματωδῶς καὶ αἱ ἀνάγκαι. Ὁ ρυθμὸς
τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται νὰ προσλάβῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν
μέσων πολὺ ἀνωτέρων τῶν σήμερον προσφερομένων.

Ἡ σχέσις ἀποταμιεύσεως πρὸς τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, παρ' ἡμῖν,
χαμηλὴ καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐπιδέχεται λίαν σημαντικὴν αὐξήσιν. Ὡς ἐπιδιώξις, κατὰ συν-
επείαν, πρέπει νὰ τεθῇ ἡ διεύρυσιν τοῦ ἐτησίου ἀποταμιεύματος διὰ καταλλήλων μέτρων
διαμορφώσεως τῆς σχέσεως καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως.

Ἰδιαιτέρως εἶναι δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἀναλογία τῶν καταθέσεων
προθεσμίας. Ἡ ραγδαία ἀνοδος τῶν τελευταίων τούτων καταθέσεων, εὐθὺς μετὰ τὴν τόσον

καθυστερήσασαν ύψωσιν τών έπιτοκίων, απέδειξε τήν όρθότητα τών εισηγήσεων τής ήμετέρας Τραπεζής.

Ἡ άποταμίευσις τών Δημοσίων Ὀργανισμῶν

Διά νά αύξηθῆ όμως έπαρκῶς ἡ διοχέτευσις ιδιωτικῶν άποταμιεύσεων εἰς λογαριασμούς προθεσμίας από τά σημερινά χαμηλά της έπίπεδα, θά άπαιτηθῆ σημαντική προσπάθεια, ἡ όποία θά άποδώσῃ έν καιρῶ. Ἐξ άλλου, τά κεφάλαια ταῦτα εἶναι αναγκαίως άκριβά, λόγω τής ύψηλῆς άμοιβῆς, ἡ όποία θά πρέπει νά καταβάλλεται διά τήν προσέλκυσίν των.

Τίθεται, συνεπῶς, θέμα άμέσου ενισχύσεως τών τραπεζῶν, ὥστε αὔται νά δυνηθοῦν νά άσκήσουν μακροπρόθεσμον βιομηχανικήν πίστιν, ανταποκρινόμενοι εἰς τās συνεχῶς αύξανόμενας άνάγκας. Ὡς έκ τούτου, επανερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τοῦ άποκλεισμοῦ τής ήμετέρας Τραπεζῆς από τήν συγκέντρωσιν τών έτησίων καταθέσεων τών Δημοσίων Ὀργανισμῶν. Πρόκειται περι καταθέσεων, αἱ όποίαι λόγω τής άορίστου διαρκείας των καί τοῦ σχετικῶς χαμηλοῦ έπιτοκίου, προσφέρονται ιδιαίτέρως διά τήν άσκησιν τής μακροπρόθεσμου βιομηχανικῆς πίστεως. Ὡς γνωστόν, προπολεμικῶς τὸ άποταμίευμα τών Ὀργανισμῶν τούτων διωχετεύετο ὀλόκληρον εἰς τήν Ἐθνικήν Τράπεζαν. Οἱ λόγοι, οἱ όποιοί ὠδήγησαν τās νομισματικὰς άρχὰς εἰς τήν δέσμευσίν του, πρὸ 12 έτῶν, ἡ άνάγκη δηλαδή άσκήσεως άντιπληθωρικῆς πολιτικῆς καί Ικανοποιήσεως άναγκῶν προτεραιότητος, άναμφισβητήτως εξέλιπον ἤδη.

Προϋποθέσεις ανάπτυξεως τής κεφαλαιαγορᾶς

Ἐπεστηρίχθη ὅτι ἡ έξωτραπεζική άγορά εἶναι εἰς θέσιν νά Ικανοποίηση κατὰ σημαντικόν ποσοστὸν τās εἰς κεφάλαια άνάγκας τών έπιχειρήσεων. Ἐπεστηρίχθη όμως, επίσης, ὅτι εἶναι έντονος ἡ τάσις τών έπιχειρήσεων νά άποφεύγουν τήν έπίσημον έξωτραπεζικήν άγορὰν καί νά προτιμοῦν τήν προσφυγήν εἰς τὸν τραπεζικόν δανεισμόν. Πιστεύομεν, ὅτι αἱ διαπιστώσεις αὔται άποτελοῦν γενικεύσεις μὴ ανταποκρινόμενας πλήρως εἰς τήν σημερινήν πραγματικότητα. Ἡ έξωτραπεζική άγορά μας άσφαλῶς ανάπτυσσεται συνεχῶς, δηλαδή, εύρύνεται τὸ κοινὸν τὸ ὅποιον έξοικειοῦται μὲ αὐτήν καί σταθερῶς αύξάνει ὁ αριθμὸς τών έπιχειρήσεων, αἱ όποίαι άντιμετωπίζουν προσφυγήν εἰς ταύτην. Ἡ πρόοδος εἶναι μάλιστα έντυπωσιακή, άκολουθεῖ όμως ρυθμὸν βραδύτερον από τὸν προσδιοριζόμενον έκ τών άναγκῶν, έν ὅψει τής επιδιωκομένης έπιταχύνσεως τής έκβιομηχανίσεως.

Διά τούς άνωτέρω λόγους, πιστεύομεν ὅτι ἐπὶ μακρὸν άκόμη οἱ πιστωτικοί οργανισμοί θά άσκοῦν τὸν ρόλον τοῦ κυρίου χρηματοδότου τών έπιχειρήσεων καί διά τās νομιμωτέρας άνάγκας τούτων. Μὴ άναγνώρισις τής προοπτικῆς ταύτης μόνον εἰς έμπλοκάς δύναται νά ὀδηγήσῃ.

Ἡ συνεργασία τών ὀργανισμῶν

Ἡ κάλυψις τών εἰς κεφάλαια άναγκῶν τών ιδιωτικῶν έπιχειρηματικῶν φορέων έντὸς τών πλαισίων τοῦ Μακροετοῦς Προγράμματος Ἀναπτύξεως καί συμφώνως πρὸς τās επιδιώξεις προσαρμογῆς τής οίκονομίας εἰς τās συνθήκας τής Κοινῆς Ἀγορᾶς επιβάλλει τήν στενήν συνεργασίαν μεταξὺ ὄλων τών άρμοδίων χρηματοδοτικῶν ὀργανισμῶν. Κατὰ τήν παρούσαν έποχήν, εἶναι ιδιαίτέρως άναγκαία ἡ από κοινού καταβολή προσπαθειῶν τοῦ ΟΒΑ καί τοῦ ΟΧΟΑ, άφ' ενός, καί τής Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, άφ' έτέρου, ὅπως κινητοποιηθοῦν άδρανούντα κεφάλαια, πρὸς τὸν σκοπὸν άξιοποιήσεως των. Τοιαῦτα άργούντα κεφάλαια διαθέτουν σήμερον τῶσον ὁ Ὀργανισμὸς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ὅσον καί ὁ ΟΧΟΑ, ένδείκνυται δὲ άπολύτως ἡ χρησιμοποίησις των μέσω τής ήμετέρας Τραπεζῆς, ὥστε αὐτὴ νά δυνηθῆ νά άσκήσῃ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα τήν μακροπρόθεσμον βιομηχανικήν πίστιν. Διά τοῦ συντο-

Ἀντιθέτως, εὐχερέστερον παρουσιάζεται τὸ ἔγχείρημα διὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Ἀπὸ βολιδοσκοπήσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβημεν, ἀπεκομίσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἴδρυμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντλήσῃ σημαντικὰ κεφάλαια ὑπὸ εὐνοϊκοῦς ὁρους. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θὰ ἐχρησιμοποιοῖ πρὸς ἐπαναδανεισμὸν εἰς ἰδρυόμενας ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις ἐπιζητούσας τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν ἐγκαταστάσεών των, χρηματοδοτοῦσα τὰς εἰς δραχμὰς ἀνάγκας των. Δὲν προσφέρεται ὁμοῦ σήμερον ὁ κατάλληλος μηχανισμὸς, ὥστε νὰ δύναται ἡ ἡμετέρα Τράπεζα νὰ ἐπωφεληθῆται παρουσιαζομένων εὐκαιριῶν. Πράγματι, ἡ ἐν προκειμένῳ ἐξάρτησις τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἀπὸ τὴν κατὰ περίπτωσιν ἔγκρισιν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐνεργειῶν των, δεδομένου ὅτι εἰς τοιοῦτον εἶδος διαπραγματεῦσις ἢ λήψις ἀποφάσεως δὲν ἐπιδέχεται ἀβεβαιότητα, μακρὰν ἀναβολὴν καὶ θέσιν νέων ὄρων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους κρίνομεν ἀναγκαῖον, ὅπως αἱ νομισματικαὶ ἀρχαὶ δηλώσουν σαφῶς, ὅτι θὰ διευκολύνουν τὴν προσπάθειαν τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν νὰ ἐξεύρουν κεφάλαια εἰς τὸ ἐξωτερικόν, προκειμένου διὰ τούτων νὰ καλύπτονται καὶ αἱ εἰς δραχμὰς μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας ἀνάγκαι τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς τῶν ἐκάστοτε τιθεμένων ἀρμοδίων πλαισίων.

Ἡ βελτίωσις τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑποθηκικῆς πίστεως

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα πιστεύει, ὅτι ἀποδοχὴ τῶν ἐκτεθεισῶν εἰσηγήσεών της θὰ ἐκασφαλίσῃ ἐπάρκειαν προσφῶρων κεφαλαίων διὰ τὴν ἀκόλουτον ἄσκησιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Εἴμεθα, ὁμοῦ, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ δύο θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπανειλημμένως ἐτονίσσαμεν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης. Χωρὶς τὴν ἐπίλυσιν τούτων, ἡ διενέργεια τῆς μακροπροθέσου βιομηχανικῆς πίστεως θὰ ἐξακολουθῆ νὰ συναντᾷ σοβαρὰς δυσχερείας.

Τὸ πρῶτον θέμα ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπέρμετρον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπέκτασιν τῶν ἐναντι ὑποθηκῶν προνομίων, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ὑπονομεῦται ἡ ἔγγειος πίστις καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν. Τὸ ἕτερον θέμα ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπέρογκα ἐξοδα ἐγγραφῆς ὑποθηκῶν, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 2,5%, μὴ περιλαμβανομένης τῆς περαιτέρω ἐπιβαρύνσεως διὰ χαρτόσημον.

Συγκεκριμένως προτάσεις ὑπεβάλομεν ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἀτόπων τούτων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αὐταὶ θὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν λήψιν τῶν νέων μέτρων ἐξυγιάνσεως τῶν συναλλαγῶν.

Ἡ ἐπιτυχὴς καὶ ἔγκυρος ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἔντασιν τῆς προσπάθειας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀποδυσθῶμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταβατικῆς περιόδου τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ ρυθμίσεις τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως, στηριζόμεναι ἐν πολλοῖς εἰς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης, ἀπαιτοῦν καὶ τοῦ πιστωτικοῦ τομέως, δημιουργοῦσαι νέας συνθήκας διὰ τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας.

Μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν δημιουργουμένων νέων συνθηκῶν, τῶν εὐρυτάτων προοπτικῶν, αἱ ὁποῖαι διανοίγονται διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει αὐτὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἐν συνεργασίᾳ δὲ πάντοτε μὲ τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἀρχάς, τὸ Ἴδρυμα τοῦτο θὰ ἐπιδιώξῃ συστηματικῶς τὴν προσέλκυσιν ξένων κεφαλαίων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐλληνικῆς κεφαλαιαγορᾶς, ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἐκβιομηχανίσις τῆς Χώρας.